

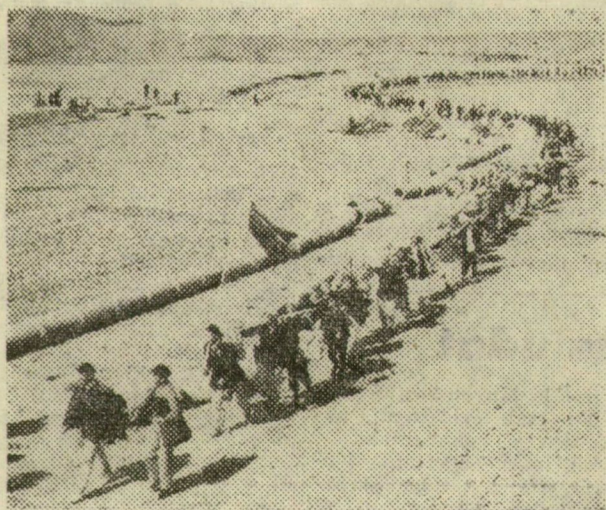
Keresettek a csehszlovák megmunkálógépek a kapitalista országokban

A népi demokratikus Csehszlovákia gépgyártása évről évre újabb sikereket ér el a világpiacokon. Ma már alig akad a világon olyan ország, ahol ne ismernék a kiváló csehszlovák gyártmányú gépeket. Nem véletlen, hogy tavaly, Szeged testvérvárosának, Brónak III. gépipari kiállításán csaknem nyolcezer külföldi vendég vett részt, 76 különböző országból. Brónban megfordultak a kapitalista országok legjelentősebb kereskedői, szakemberei. Ezen a kiállításon is a csehszlovák gyártmányú megmunkálógépek aratták a legnagyobb sikert. Jóllehet a kapitalista Csehszlovákia a második világháború előtt jóformán alig exportált megmunkálógépeket, jelenleg csaknem az egész világ érdeklődik a népi demokratikus Csehszlovákia megmunkálógépei iránt.

A Strojexport nevű külkereskedelmi vállalat 1957-ben és a Diesel-motoroknak.

90 külföldi országba tízszer több megmunkálógépet exportált, mint az egykori tőkés Csehszlovákia. Hogy milyen hírnévnek örvendenek a csehszlovák megmunkálógépek a kapitalista országokban, arról legkézzelfoghatóbban tanúskodik Nyugat-Németország példája, amely 1957-ben 1955-höz viszonyítva megkétszerezte a csehszlovák megmunkálógépek importálását. Hollandia 25 százalékkal, Dánia és Belgium pedig körülbelül 60 százalékkal több csehszlovák megmunkálógépet vásárolt. Az elmúlt év folyamán jelentős mennyiségű csehszlovák megmunkálógépet szállítottak a tengeren túlra is, így például Mexikóba, Uruguayba, Kanadába, Ausztráliába, Egyiptomba, Libanonba, Törökországba, Indiába, Brazíliába stb. Különösen jó hírnevük van ezekben az országokban a kompresszoroknak és a Diesel-motoroknak.

Vízgyűjtő medencék épülnek Kínában

A Kínai Népköztársaságban hatalmas vízgyűjtő medencék épülnek. Hupeh tartományban sok köztisztviselő vesz részt a parasztok mellett a téli hónapokban a vízgyűjtő tervek megvalósításában. Képünk: a Hsiangyang-megyei köztisztviselők a csangvani vízgyűjtő medence építkezéséhez érkeznek

Minden második szegedi zsebében

Számadatok a totó-lottó múlt évi forgalmáról

A totó évek óta változatlanul népszerűségnek örvendő intézménye a múlt év tavaszán társat kapott a Lotó-ban. Ez a külföldön már évek óta polgárjogot nyert játék néhány hónap alatt Magyarországon is gyökeret vert és elterjedtsége nőttön nőtt.

Alkalmunk volt néhány érdekes adatot meg tudni a totó és lottó forgalmáról Szegeden és környékén. Az OTP szegedi fiókja — mint e két intézmény szegedi patrónusa — elkészítette a múlt év összesítő adatait. Szegeden és a szegedi járásban 1957-ben majd kilencszáz-ezer totó és másfélmillió lottószelvényt adtak el. A heti forgalom változó volt. Lottó szelvényekből 30–40–60 ezer darab kelt el egy-egy húzás előtt. Volt tehát olyan hét is Szegeden, amikor minden második lakosnak, még a csecsemőket is beleszámítva, lottószelvény volt a zsebében. Ez a megállapítás nem tűnik merésznek, ha figyelembe vesszük a játékban résztvevők rétegződését foglalkozás szerint.

A játékszenvedély oltárára

A Széchenyi téri totó-lottó kirendeltségnél (ahol a szelvényforgalom hatvan százaléka bonyolódik le) az egyetemi tanártól kezdve a hetipiacra bejött feketeszéli gazdától mindenik megjelent, három forint harmincat vagy többet is áldozva a játékszenvedély oltárán. A város területén 150 albizomános árulja hetente a totó és lottó szelvényeket. Igen sok fogy el az üzemi albi-

zománysoknál (Cipőgyárban, az Építőipari Vállalatnál stb.) Van forgalom a nagyobb üzletekben is, ahol rendszerint a kasszájánál a nylon harisnya, férfizokni, kiló kristálycukor vásárlása mellett mindenki kielégítheti heti »szelvényzükségletét«. Megállapítható az is, hogy nemcsak a Belvárosban: a Széchenyi téri kirendeltségben, az üzletekben nagy a szelvényforgalom, hanem a külterületen például: a Petőfi Sándor sugárúton, a Faragó utcai bérházakkal szemben lévő Kaszás trafik is sokat forgalmaz.

A szórakozott szegediek

Igen beváltak a szelvénygyűjtő ládák, amelyet a Széchenyi téri kirendeltség tehermentesítésére a város 12 helyén állítottak fel és hetente kétszer: szerdán a totó miatt 5 óra tájban ürítenek. Mindig teltek. Érdekes, hogy kezdetben minden ládában elég sok olyan szelvény akadt, amelynek mindhárom része még együtt volt. Vagy tájékozatlanságból, vagy feledékenységéből bedobták az igazolószelvényt is. Ha az igazolószelvényen cím volt, azt mindjárt tértívevénnyel egy levél kíséretében visszaküldték a tulajdonosnak, hogy esetleg nyerevényét igazolhassa.

Fortuna istenasszony kegyei

És a »lényeg?« A nyerevények? 1957-ben Szeged és a járás területén 980 ezer forint totó- és egymillió 800

Tízéves az állami tervezés

A Szegedi Tervező Iroda jelentős eredményeket ért el az elmúlt években

csaba, Szolnok és Kecskemét városokban is.

Műemlékvédelem — a jövő munkája

A jövő még jelentősebb feladatok elé állítja a Szegedi Tervező Iroda közösséget. Ok készítik a szabadtéri játékok felújításának műszaki terveit, Szeged általános városképi rendezésében és fejlesztésében is döntő szerepet játszik munkásságuk.

Ez évben lesz tíz éve, hogy megalakult az első állami tervező iroda. A kapitalizmus tervezése — mint minden ilyen jellegű országban — nálunk is az anarchia, a pénzérdek befolyása és a tehetségek elnyomása jegyében folyt. Természetes, hogy ilyen körülmények között tervszerű beépítésekről, város- és tájfejlesztésről szó sem lehetett.

Lehetőségek a fejlődésre

Az állami tervezés egy csoportba gyűjtötte a hozzáértő szakembereket. Lehetőséget nyújtott az elképzelések szabad kibontakozására és a tehetségek érvényesüléséhez. Ily módon fel lehetett mérni a szükségleteket, a lakás- és üzemépítkezések legfontosabb területeit, a városfejlesztések megfelelő formáit, és mindezek kivitelezésének reális alapjait. Így épültek a szocialista városok, a termelőszövetkezeti központok és még számos létesítmény, amely országunk félretelődött termelési arányait helyrebillentette.

Új házak, üzemek rekonstrukciója

A Szegedi Tervező Iroda nyolcéves munkássága eredményekben rendkívül gazdag volt. Új lakásokat építettek Szegeden, a modern városfejlesztési tervek figyelembevételével. A szegedi üzemek korszerűsítése és bővítése érdekében is igen sokat tett a Tervező Iroda. Így a Szegedi Kenderfonó rekonstrukciós tervei, a Szörme- és Bőrruhagyár teljes tervezése, a Konzervgyár és a Paprikafeldolgozó fejlesztése a Szegedi Tervező Iroda mérnökeinek munkáját dicséri. Igen jelentős az egyetemi negyed kibővítéseként épített Béke-épület is. A nagy szegedi munkálatokon kívül az iroda jelentős munkát végzett Hódmezővásárhely, Baja, Békés-

A jobboldali revizionizmus a szocializmus „sajátos” útjairól és a proletárdiktatúra „sajátos” formáiról

A revizionizmus nem egyéb, mint az általános, a törvényszerűségeket szem elől tévesztő empirizmus. Ezen az empirista ismeretelméleti alapon érthető meg Lenin nagyszerű jellemzése a revizionizmus módszeréről és politikai lényegéről.

Mivel a revizionizmus tagadja az általánost, a törvényt az eseményekben, ezért a revizionizmus »esetéről-esetre történő állásfoglalás, alkalmazkodás a napi eseményekhez, az apró-cseprő politikai változásokhoz, a proletariátus alapvető érdekeinek, az egész tőkés fejlődés alapvető vonásainak elfedése, ezekben az alapvető érdekeknek a feláldozása pillanatnyi valóságos, vagy képzelte előnyök kedvéért —, ez a revizionista politika. S e politika lényegéből magából világosan következik, hogy e politika végtelenül sokféle formát ölthet, és hogy minden valamegyest »új« kérdés, az események minden valamelyest váratlan, előre nem látott fordulata, még ha ez a fordulat elenyésző mértékben és csak a legrövidebb időre is változtatja meg a fejlődés alapvonalát — mindenkor és elkerülhetetlenül a revizionizmus ilyen, vagy olyan alfaját fogja kiváltani«. (Lenin V. M. I. 94. old.)

Leniunak a revizionizmus ismeretelméleti lényegét és ezen alapuló politikai állásfoglalását felfedő jellemzése választ ad arra, hogy mivel magyarázható a revizionista áramlatok mai feléledése és formájában új kérdésköreik.

Hazánkban 1953-ban az addig elkövetett hibák felismerése és feltárása, majd az ezen alapuló »új szakasz« politikai gyakorlata adott először szélesebb alapot a revizionista tendenciák feléledéséhez. Majd a nemzetközi munkásmozgalomban a Szovjetunió Kommunista Pártjának XX. kongresszusa jelentette a »váratlan újat«, amely a dogmatikus gondolkodás és szektás politika ellen lépett fel. Alkotó szemléletet követelt a szocializmusba való áttérnést kérdéseiről, az imperialista háború és békés együttélés problémáiról, a párt belső élete (a demokratikus centralizmus, a személyi kultusz stb.) megoldásáról. Tehát a szocialista rendszer, a szocialista építés alapvető kérdéseiről.

A nemzetközi és magyar munkásmozgalom fejlődésének ez a »szakasztól« való eltérése táplálója lett a revizionista eszmék nagyarányú befogadásának. Mivel a revizionista nem látja a fejlődés megszakításos és ellentmondásos voltát, hanem a fejlődés általános tendenciáiból csak az egyes szakaszokat látja, mivel nem képes összefüggésekben gondolkodni, ezért a munkásmozgalom, a kommunizmus válságáról beszél, miközben a kapitalizmus virágzásáról ábrándozik. Ezt a háború utáni kapitalizmus fejlődése, a néhány fő kapitalista ország konjunktúrája és ennek politikai és szociális megnyilvánulásai táplálják, s az antidialektikus ismeretelméleti megalapozás mellett szállik és erősíti a revizionista ábrándképeket. Mindezek alapot szolgáltatnak a revizionizmusnak arra, hogy a szocializmus vagy a kapitalizmus fejlődésének egy-egy szakaszából, mozzanatából az általános fejlődési tendenciák figyelmen kívül hagyásával, alkalmazkodva a napi politikai változásokhoz, a fejlődés egy szakaszát a fejlődés általános »új« tendenciájaként mutassa be.

A fő kapitalista országoknak előbb érintett háború utáni fejlődéséből azt az általános következtetést vonják le, hogy a kapitalizmus mai fejlődése a kapitalizmus szocializmussá való átalakulásának abszolút formája. Ennek az »átalakulásnak« az a jellemzője, hogy nem az osztályharc alapján valósul meg, hanem az osztályellentétek megbékélésével. A munkásosztály helyzetének pillanatnyi javulásából a ki-szákmányolás megszűnésére és ezen az alapon a proletariátus »eltűnésére« következtetnek. Tehát a munkásosztály helyzetének pillanatnyi javulását nemcsak abszolútnak veszik,

Gazdag ásványi lelőhelyekre bukkantak Kínában

Az első öt éves terv ideje alatt gazdag mangán, higany, alumínium, ólom, cink és más érclelőhelyekre bukkantak Délnyugat-Kínában Kvejszov tartományban. A vasérc olyan nagy mennyiségű itt, hogy egy közepes vasolvasztógyárat el tud látni nyersanyaggal.

A tartomány északnyugati részén szenet is találtak, a rétegek több mint kétezer millió tonna szenet rejtnek magukban.

A tartományban talált foszfát-mezőkön megkezdődött a kitermelés.

hanem egyúttal »kis túlzással« eljutnak a proletariátus »megszüntetéséhez«.

Ezelőtt fél évszázaddal ugyanezt csámolt az idealizmus a materializmussal: világgá kürtölte, hogy az anyag »eltűnt«, következésképpen a materializmus megszűnik. Most egyes szocialdemokrata ideológusok az »új feltételek alapján« nemcsak revízió alá veszik a munkásosztály létéről szóló marxista nézeteket, hanem magát a proletariátust is »megszüntetik«, természetesen anélkül, hogy a kapitalizmust megszüntetnék. Így a nyugatnémet H. P. Bahrdt is, aki »széles alapokon nyugvó« kutatásai alapján a »Die neue Gesellschaft e. nyugatnémet teoretikus folyóirat III. évf. 6. számú füzetében («Marxista gondolkodás a német munkás-ságban?») közreboesztja azt a megállapítását, hogy a proletariátus Nyugat-Németországban eltűnt. Mivel a proletariátus »megszűnt«, természetesen »megszűnik« a szocialista forradalom és az osztály nélküli társadalom veszélye és szükségessége is. Ez a jobboldali revizionista számára a legfontosabb: »megszüntetni« a munkásosztályt, hogy ne legyen képes forradalomra. Ezt éppen a kapitalizmus fő országai jelenlegi konjunktúrájából kiindulva így fejezi ki: »Az események és életviszonyok változásai annyira megváltoztatták a munkásság gondolkodásmódját, hogy a legjobb hitünk szerint már aligha vállalja forradalmi küldetését«. Az idézett gondolat mutatja, miben rejlik a jobboldali revizionizmus legnagyobb veszélye. Abban, hogy ideológiai téren lefegyverzi a munkásosztályt, arra ösztönzi, hogy ne azokra az akciókra fesse a súlyt, amelyek helyzetének végérvényes megváltozását biztosítják, hanem azokra, amelyek a burzsoázia által való megegyezéses opportunista irányzatát támogatják. Így pl. a parlamenti harcot nem a harc egyik oldalának fogják fel, amely bizonyos történelmi körülmények között indokolt lehet és szolgálatot tesz a munkásosztálynak, hanem a forradalom legfőbb és kizárólagos formájának, amely szükségeltelené teszi az »erőszakot«, a hatalom megragadását és a diktatúrát. Eppen ezen a ponton találkozik a kapitalista ideológia a jobboldali revizionizmussal, mint a kapitalizmus indirekt apológiájával. Ezt a kapcsolatot a revizionizmus Magyarországon a gyakorlatban mutatja be.

A revizionizmus tehát egy részgazságot, azt, hogy a kapitalizmus a második világháború utáni néhány évben fellendült mutat, a dialektikus materializmus követelményeivel ellentétben egyetemes, abszolút igazsággá — a kapitalizmus egész rendszerének megváltozásává — torzít, ami kedvezően érinti a burzsoáziát, de leszereli a proletariátust. Itt is megmutatkozik a revizionizmus szubjektívista lényege: a jelenség egyoldalú legyszerűsítése, az egyoldalú tapasztalat; ez a magántulajdon érdekeivel összekapcsolódva arra indítja, hogy a lehetséges esetek egyikét egyetemesé, általános érvényűvé emelje. Ezzel szemben már Lenin látta a dialektikus szemlélet alapján, hogy a kapitalizmus rothadásának általános iránya nem zárja ki a technikai haladást és a termelés bizonyos fellendülését egyik vagy másik burzsoá országban, az átmeneti gazdasági felvirágzást az imperialista rendszer egyik vagy másik helyén. Ez az, amit a revizionista nem képes felfogni. A jobboldali revizionizmus a kapitalizmus fejlődésének egy mozzanatából kiindulva és azt antidialektikusan eltorzítva jut el olyan következtetésekre, amelyek a kapitalizmusnak szocializmusba való átalakulásával kapcsolatos marxista elveknek ellentmondanak.

(A cikk befejező részét holnapki számunkban közöljük.)

KALOCSAI DEZSO